

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 10

DESEMBER 1974

23. årgang

Simeon og Anna Fanuelsdotter

Soga om desse to gamle er mellom dei fagraste tekstene eg veit frå hendingane omkring Jesu fødel. Det andar ro og fred om desse gamle. Sjelens ro og sinnets harmoni lyser liksom ut av dei. Det er ikkje så mykje som er fortald om dei og likevel er konturane deira teikna så klårt at vi tykkjer vi kjenner dei rett så godt. For meg har det alltid vorte slik at, når eg har handsama

Framh. s. 2.

Framh. s. 8.

Orkdalsjente til Bangladesh!

Medan dei fryktelege tragediane herjar med det nye landet Bangladesh kjempar fleire nordmenn der ute for å rette på forholda og lindre nauda.

Dei fleste er frå Santalmisjonen og Kirkens Nødhjelp. Santalmisjonen har fleire misjonsfelt her i samarbeid med dei lokale kyrkjessamfunn.

Dette er vel kjent stoff for dei fleste, men det har slettes ikkje engasjert oss nok.

Ei av dei som har latt seg engasjere er Eldbjørg Gjelsvik, dotter av Liv og Sigmund Gjelsvik på Follo. Ho er som sin far lektor, og har faga engelsk, norsk og gymnastikk. Dei siste åra har ho vore lektor ved Fredtun folkehøgskole på Rognan. No går ho på Fjellhaug misjonsskole, og skal til sommaren reise ut som misjonær for Santalmisjonen. Orkdal har gjennom åra hatt fleire misjonsutsendingar både frå Misjonsselskapet og Misjons-sambandet. Men den 30årige Follojenta Eldbjørg Gjelsvik blir Orkdals første misjonær for Santalmisjonen. Spesielt gleder dette alle trufaste santalvenner i dalen.

Santalmisjonen har nett hatt allsi-

Kritikken i sentrum

Det er på mote å kritisere vår kristne arv. Den kristne kyrkjes historie blir lagt fram som ein lang serie med tabber og overgrep. Misjonen blir presentert som utdig innblanding, meinings-terror og ulandsøyding. Både kyrkjefedre og strømpestrikkande basarbestemødre har tatt feil.

Å tolle kritikk er ein viktig livsregel. Kritikken kan skape rett ettertanke og bli fruktbar. Kristensamfunnet har måtte tolke og bere kritikk gjennom all tid. Feilgrep er det og i mengdevis å peike på. Ingen ting av dette er nytt.

Men vi skal ikkje sitte tafatte å akseptere alt. Kritikken mot den kristne kyrkje er arrangert og intensivert av propaganda-messig grunn. Det er sterke politiske straumdrag bak. Medvite blir forvrengningane laga og sett inn. Det går hand i hand med propaganda for fri moral på alle livsområde.

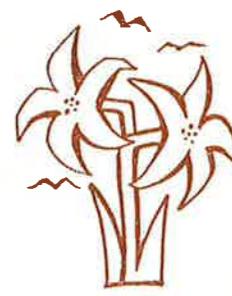
Jesus Kristus har trass alt vore kyrkjas Herre fram til i dag. Og i hans namn og inspirasjon er det blitt skapt ei ærefull historie. Vi treng ikkje skjemast over det. Det same gjeld misjonen. Og kvar enkeltkristen skal vere frimodig i si tru også i vår ulvetid.

Det kristne svar på utfordringa er ein åpen og brukta Bibel, eit åpent sinn i bøn, fellesliv om ord og sakrament, offersinn, teneste, omsorg, formaning. Slik blir ulvetid vendt til misjonstid. Gudsrike skal aldri brytast ned.

Det krevst mye av den kristne kyrkje i dag. 1. Tess. 5.

SLEKTERS GANG**Døpte**

Orkland.

27. 10. Heidi Sommervold
(Løkken kp.)**Døde**

Orkdal.

21. 10. Ella Svee f. 1886
28. 10. Johanna Hallem f. 1900
2. 11. Alexander Gudbrand Andersen
f. 1913.

Orkdal.

13. 10. Hilde Mariken Andersen
3. 11. Pål Erik Stolpnes
Øystein Haugen
10. 11. Torgeir Skarholt
Marthe Steien (Meldal k.).

Orkanger.

27. 10. Helga Kjøren
Bjørn Heen
10. 11. Magne Kirkholt (Meldal)
17. 11. Hilde Paulsen
Jonny Kristiansen
Rune Marius Skrødal (stf.).

Geitastrand.

10. 11. Vebjørn Sletvold
Arne Solstad.

Vigde

Orkdal.

9. 11. Asbjørn Magne Storøien og
Jorunn Bjørg Svanem.

TOMBOLAi Svorkmo Handelssamlag 7. des. fra
kl. 09.00.Til inntekt for Svorkmo Misjonshus.
arr. Svorkmo Misjonshus.**SØVASSKJØLEN
FJELLKIRKE**postgiro 3675436 GJØLME.
EI KIRKESAK FOR ALLE
I ORKDAL.**Simon og
Anna Fanuelsdotter**

Framh. frå s. 1.

denne teksten at det er biletet av mine eigne besteforeldre som står for meg.

Både Anna og Simeon har eit langt liv attom seg — dagar av begge slag — sikkert ein livslag-nad mellom sorg og sol. Andleta er fulle av røynsle og - - kjærleik. No helgar dei sine beste dagar og år med å venta på Herren i Hans hus - Templet. Og ventinga vert ikkje gjort til skamme. Dei får den utvalgte oppgåva å vera «faddrar» til Frelsaren.

Og så går tankane mine til alle besteforeldre og andre gamle son helgar dei siste åra sine med å venta på Herren. Dei sit der i stua si eller på loftet sitt og ventar på så mangt, - på vitjing av nokre naboar eller ein slekting, - på postboden, - på at telefonen som skal ringa. Tidt er det så

Framh. s. 8.

Rett julekveld

Bøn har takk med seg. At Gud er all god gaves gjevar. «All god gáve og all fullkommen gáve kjem ovanifrå frå Far åt lysa, han er det ikkje forandring hos eller skiftande skugge».

Takk for hus, helse, venner, arbeid, vern i sjukdom, familie, sjukhus, aldersheimar, kyrkje, møtet i møter, medmennesket, samtaler på tomannshand, samfunnet, stille stunder aleine.

Glede over noen å leve saman med, barna hos oss, mulighetene som einsleg, dei unge som går på livets veg, dei eldre som har verna om tru og kristenlivet, alle som har det godt tilag, himmelriket i vente.

Jubel over freden som rår i vår del av verda. Men at vi midt i den får sjå den lidande og svoltne. Vår bror og søster. At smerten blir til medlidning. Det er den rette takk.

Det fører til gledens rike.
Slik får vi rett julekveld.

Husk barnejulefestane på Svorkmo misjonshus og Solbu/Monset på Grendstugu Solbu 2. juledag kl. 16. På Vormstad 3. juledag kl. 16. Arr. Søndags-skolane.

NORFORM A/S.
Trygve Solbu. Telf. 2228.
7333 Vormstad.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:

Anny Bonde.

Reidar Halgunset.

Redaktør: Inge Eidhamar.

Annonsør:

Sigmund Haugset.

Kasserar:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgironr.: 32 68 72.

Takk for gåver og kontingent.

Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo

Mor og far må ta barna**sine med til kyrkja**

Det er aukande kyrkjesøkning i prestegjeldets kyrkjer og gledeleg er det. Men likevel er det ikkje så mange barn å sjå ilag med mor og far utanom familiegudsstenestene da. Det kan vera fleire årsaker til det. Når barna er små er foreldra redde for at dei ikkje skal sitte rolege nok. Når barna blir større, kanskje dei ikkje har hug til å vera med mor og far til gudstenesten, og så får dei lov til å vera att heime. Mange meiner også at barna skynder for lite av det som går føre seg og av det som blir sagt. Til slike innvendingar er å segja:

Barna skyner mykje meir enn dei vaksne trur. Dei har rett nok sin eigen måte å skyne på, men den er likefullt verdfull for sitt aldersnivå. Er barna så små at dei har vanskar med å sitte roleg, så kan foreldra sette seg slik til at det er lett å gå ut ein tur om barnet blir for uroleg. Det viktigaste er at det så tidleg som råd ven seg til å følge mor og far til gudstenesten. Det NORMALE I EIN KRISTEN HEIM PÅ SØNDAG FØREMIDDAG ER HEILE FAMILIEN PÅ KYRKJEVEG. Om barna ikkje får vanen i heimen medan dei er barn — når skal dei så få vanen?

«Jamen skal eg tvinga guten min med da», sa ei mor. «Ja, kvifor ikkje». Det er da så mange andre ting i oppfostringa også

som kjennes som ein tvang. Om junior kjem ned ein morgen og seier at han eller ho ikkje vil gå på skolen meire, så får vi dei vel avgarde likevel. Og om juniorane kjem inn til kvelds skitne og til-sølte og seier at dei ikkje vil vaska seg, så blir dei vel vaska likevel.

Kvífor så vera for blaut-aktig når det gjeld barnets ånds-fotring? Det er iallefall ingen farbar veg å la barna vera heime når foreldra går til kyrkje — til barna sjølv får hug til å gå. Når trur du mor og far åt barna ville få hug til å gå til skolen om dei sjølv skulle få avgjera? Dei aller fleste ville aldri koma til nokon skole. «Jamen», seier du. «Om vi no tvingar barna våre til kyrkjegang, vil dei da ikkje snu ryggen til kyrkja, når dei vert vaksne?» Livsrøynsle syner oss noko anna. Mangfaldige mennesker rundt i vårt land er takksame mot sine foreldre avdi dei ga dei ein god kyrkjegangsvane i tidleg alder. Dei vart glade i fedrenes gudshus. Og aldri har vi sett ungdom kasta seg i rennesteinen og søla seg til avdi dei i heile oppveksten vart tvungne til å vaska seg. Neste gong junior seier han ikkje vil vera med med kyrkje, så får vi vera konsekvent og avgjort: «Junior, Her i vår heim, går vi alle i kyrkja. Det gjeld også deg».

Kaare Røgstad.

og glad. Og Jesus var så nær ham når han knelte ned på alterringen og tok imot nattverden.

Vi kan godt forstå at denne eldre mannen kjente seg hjemløs da kirkens hans brant. For kirkens er et hjem som Gud har gitt oss på jorden. Da Jesus tolv år gammel var i templet i Jerusalem, sa han til foreldrene sine: «Skjønte dere ikke at jeg må være i min Fars hus?» Jesus følte også templet som et hjem.

Vi hører hjemme hos Gud. I Bibelen står det at Gud har lagt evigheten ned i hjertet vårt. Det vil si at fra vi er født, har vi forbindelse med Gud.

Dette må foreldrene lære barna sine å forstå. De må fortelle dem om Gud og be sammen med dem. Da kan barna bli hos Gud når de vokser opp.

Og til ettertanke:

«Men jeg blir alltid hos deg».

Salme 73, 23.

Hans Høivik.

Under regnbuen

heter boka som ovenstående er tatt ifra. Forfatteren er Bergens domprost, Hans Høivik.

Det er 62 andakter for hele familien. Den passer glimrende for familier med barn. Tips: Fin julegave til et fadderbarn med familie! Boka er kommet ut i år på Luther Forlag. Vi anbefaler også boka: «Det største, for de minste», som god andaktsbok for barn. Forfattere Jasman og Simon. Likens Einar Lyngar: «Barnas andaktsbok». Begge de siste er også kommet ut på Luther Forlag. For ungdom og større barn passer: Einar Lyngar «Fakkelnen», og Erling Ruud: «Gnisten». Her er god og allsidig hjelp til familieandakten.

Kirken brenner!

Det hendte i en av byene våre for mange år siden. «Kirken brenner! ble det ropt. Folk stimlet sammen for å se. Det er ikke hver dag at en kirke brenner. I folkemassen var det en eldre mann som sto betuttet og så hvordan flammene slikket oppetter kirketårnet. Dette var den kirken han hørte til. Nå brant den!

Plutselig kom det et voldsomt brak. Det var de tunge kirkeklokken som fall ned. Da begynte mannen å gråte. «Å!» ropte han, «nå er jeg hjemlös!»

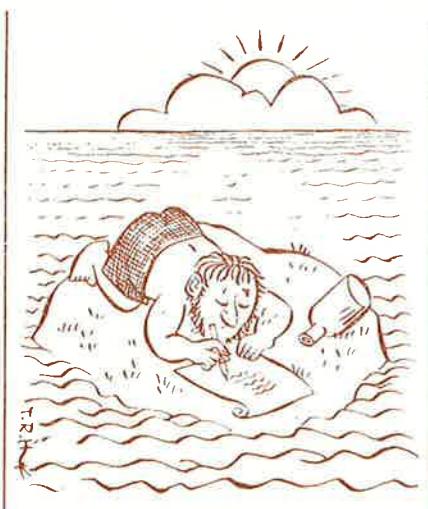
Denne kirken hadde betydd mye for ham. Den var som et hjem for ham. Det var så stille der. Orgelmusikken, salmene og prekenen gjorde ham trygg

Orkdal Sparebank

Orkanger . . . kl. 08.00 - 15.00

Torsdager . . . kl. 08.00 - 18.00
(Tlf. 80 450)Fannrem . . . kl. 08.00 - 14.30
(Tlf. 82 191)Selbekken . . . kl. 09.00 - 14.30
(Tlf. 115)Lørdager er alle kontorer
stengt.

Gode råd!

Grip pennen fatt, og fyll ut postgiroblanketten vi legg med som ei rundelegr julegåve til menighetsbladet. Det er meint som kontingen for året 1975. Når vi rundar eit kvart sekkel, så bør vi ha eit godt blad. Flaskepost kan vere bra til sitt bruk, men vi vil gjerne ha det litt meir konfortabelt. Det er ingen grunn til å la menighetsbladet svelte ihel.

I grunnen er det eit under at vi har klart 1974 utan konkurs. Men vi har hødet så vidt over vatnet. Midt i inflasjonen har vi mest dobla sidetalet. Så lesarane har reagert svært så positivt. Faktum er at prisutviklinga skaper spesielle vanskær for blad av vår kategori. Mange menighetsblad kjemper for livet. Men så optimistiske er vi at vi veit vi er lev laga.

Kvifor ikkje samle på menighetsbladet? Kjøp ein perm. Etter noen år har du ei framifrå menighets/bygdehistorie. Det er for galt å kaste så bra stoff. Du kunne til dømes lett finne fram til dåpsdagen til barna i menigheten, bryllaupsdagen til gode venner og andre merkepelar.

Kanskje du meiner referata frå det som hender er noe einsidig. Det er rett, men den stakkars redaktøren er ikkje over alt. Vi etterlyser fleire medarbeidarar. Vi vil ha kontakt med lesarane.

Takk og pris til alle som hugsar oss både med det eine og det andre!

Gledeleg jul!

Kjære Trøndervener!

Gildt å få senda ei helsing til dokk. Vi var så lang ei tid deroppe at vi enno har sterke røter i Trøndelag. Det merkar vi når ser igjen landsluten. Og vi har mange, mange gode vener også, det kjemmer vi når vi møtest.

Eg kan lata att augo og sjå for meg dei kjende og kjære bygder og menneske. Gløymer vel aldri då vi eit år kom køyrsande oppover og fekk utsyn frå Feginnsbrekka over Nidaros og dei breide bygder som låg lauga i haustsol, med dei bugnande gyltte kornåkrar! Vinjes ord kom meg på tunga hugsar eg «Det er så vent det kan meg grøta». Nei, eg gløymer aldri det storfelte synet!

Og alle dei gilde menneske vi fekk lære å kjenne.

Minnest med stor glede når vi hadde den årlege samling av dei gamle i kyrkjelyden. Fyrst i kyr-

Helsing frå Stryn!

I dag bringer vi glade helsingar frå Julia og Jostein Hatlebrekke i Stryn. Det er godt stoff for vårt julenummer. Men i januarbladet kjem vi med eit langt intervju med den tidelega orkdalsprosten om stort og smått i livet slik ein takknemleg pensjonist ser det. Vi har også eit bilde for hannda av deira fine bustad i Stryn.

Julia og Jostein Hatlebrekke.

kja og så etterpå i prestegarden. Det er faktisk av mine rikaste minne. Alle dei gode andlet, smil og godord mellom kjenningar som fekk råkast att. — Men så ser vi i kyrkjebladet at snart den eine — snart den andre har fått heimlov. Vemodig at vi ikkje skal møtast att. No sist vår trufaste ven Johanna Hallem, som overtok etter meg i kyrkjeforeninga vi stifta. Visste ikkje at ho var sjuk diverre, ville så gjerne sendt henne ei helsing - men, «Så er den venen ikkje mist, som sovnar inn i Jesus Krist».

Det har vore så godt når nokon av dokk har funne vegen til oss her på Vestlandet. Kontakten var der med ein gong! Det var triveleg då vi tilfeldigvis slo på fjernsynet, og der stod Anders Kvåle og song og fortalte på «ækt» orkdaling. Jau vi kjemmer saktens at vi har røter deroppe enno, sjølv om det er 13 - 14 år sidan vi kom hit. Vi har likt oss godt her, og har det hugnadsamt på alle måtar. Nordfjordingane er venlege menneske, flinke å syngje og flittige å gå i kyrkja.

Her er mykje god gammal kultur som dei held fast ved, og ære vere dei for det! Her vilde vi gjerne bu på våre gamle dagar, så då vi fekk oss ei fin tomt, bygde vi oss ein heim. Vi har ein uneleg heim tykkjer vi, pynta med alle dei fine gåver frå Trøndelag. Folk blir ståande i undring framfor det fine orkdalsskåpet! — Stolane og bordet! Og alle dei andre fine ting som er kjære minne frå gode vener. Heimen vår ligg slik til at vi har utsyn over bygda, fjorden og fjella med dei snøkledde tindar, vi tykkjer her er ei storfeld natur.

Tenkjer også ofte på dei vi livde i lag med i tunet og grannelandet. Kjende så ofte godleik og hjelpeemd om det trøngst.

Mi fyrste tid i Orkdal kjende eg meg framand, frendelaus og lite kjend, som Åsen segjer. Då var det kjekt å finne fram sykkelan og ta ein tur til Geitastranda — der var kjent land, med kjenningar i kvar ei krå, nesten. Der var det heimleg med bekkesurl langs vegen mildt og grøderik. Ikke så rart at det vert kalla trøndelags Hardanger. Langs

vegen budde gode vener. Tenkjer på Ofstad, Slettvol, Haugnes, Halsen og Kjøren, Frøydis og Johan Kjøren som har stelt i og omkring kyrkja i mange, mange år, og Kirsti Halsen som alltid pynta så pent med blomar og vyrdsula så vel så lenge ho vann, der var traktemang og kvild før eg tok på heimveg. Seinare vitja eg ofte Beret Moe på Klevan, der var alltid hugnadsamt å koma, og vi skreiv til einannan så lenge ho livde. Ei gild kvinne! Når ein slik tek seg ei stund å tenkje, minnest ein så mykje godt frå trøndertida.

Og no skal vi liksom vera pensjonistar, men tida fell ikkje lang. Eg er med i kv.for. som før, og har biletvev som hobby, og mannen min har laga seg ei snikkarbu, og han har slett ikkje berre tommeltottar. Han har nyleg lege på sjukehus og teke operasjon for gallestein, han var så hardt sjuk, at eg visste ikkje kva veg det bar, men gudskjetakk, no er han snart heilt frisk, men han tok av 10 kg. og det ser De kanhende på bilætet.

Så vil eg ynskje dokk alle ei signa julehøgtid med fred frå det høge!

Vensam helsing

Julia Hatlebrekke.

Herren kjemmer vegen --

Salme 1.6.

Eg var på sjukehuset nysst. Måtte ta ein operasjon. Då var det ein som gav meg dette ordet frå Salme 1: «Herren kjemmer vegen - ». Det vart til stor hjelp og trøyst for meg. Vi ser ikkje vår veg langt fram. Og når sjukdom eller andre vanskelege ting kjem på, så tykkjest det stengt. Vegen fram ser kronglete og vanskeleg ut. Så blir vi gjerne urolege og redde. Då er det godt å vite at Jesus, vår frelsar, Han som stillte seg solidarisk med oss og vil vere vår ven og bror, Han vil halde oss trygt i handa, og etter kvart vise oss vegen vi skal gå. Og sjølv om det da går gjennom myrke dalar, er vi trygge likevel. Han tek aldri feil av vegen.

Vi får berre la Han ta styret over vårt liv. Det kjennest risikabelt. Kanskje er det risikabelt og dersom vi berre er innstilt på kortsiktige fordelar her i dette livet.

For Herren har langsiktige mål med oss. Han vil frelse oss inn i sitt evige rike, og vegen Han fører oss går dit.

«Hans mål er kun det ene. Barnets sannelse vel alene».

Vi må alltid hugse at Hans

SØLVVARER
til
**BARNEDÅP BRYLLUP
KONFIRMASJON**
Gullsmed

*John
ROHME*
7300 Orkanger

tankar og vegar er høgre enn våre. Av det vil fylgle at av og til står vi heilt uforstående framfor den måten Han fører oss på. Apostelen bryt og ut i undring: «kor uranskelege domane Hans er og kor umogeleg å finne vegane Hans». Det får så vere.

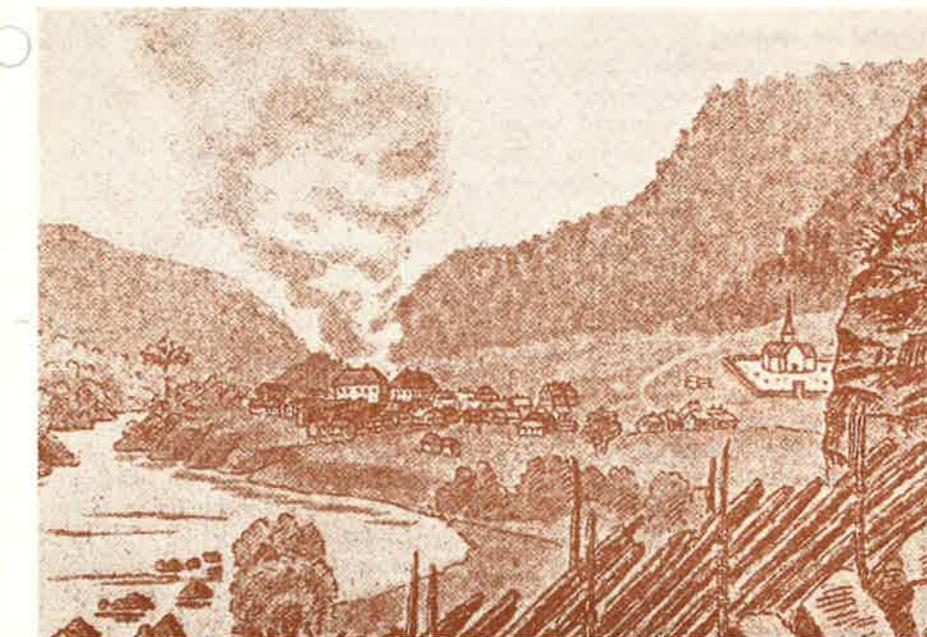
Vi kviler likevel trygt, det at Han veit vegen og vil føre oss trygt og vel fram.

Ein dag vil Han føre oss gjennom den mørkaste av alle dalar - dødens dal. Vi er redde for det. Men Han kjemmer vegen der og. Han vil føre ose gjennom døden til livet.

«Han som tok til med den gode gjerning i oss vil fullføre den til Jesu Kristi dag, «Leid milde ljós igjennom skoddeeim leid du meg fram - - - - .

Eg treng ei sjå min veg så langt og vidt eit steg er nok å meg».

Jostein Hatlebrekke.

Gammel tegning
av Svorkmo
hytteplass med
Svorkmo kirke.

Innrykket av
ORKLA INDUSTRIER A.s.

Lærar Per Solem

er i full gang med si deltidsstilling som kateket på Orkanger. Han leier 3 bibelgrupper, har all konfirmantundervisninga, søndagsskolen, andakter på aldersheim/sjukehus, prestekontorteneste. Konfirmantane har samalegruppe, og skal først i desember til Mjuklia på weekend.

Konfirmantfesten i oktober samla full sal i aulaen på Orkanger U-skole. Dei fleste foreldra var med.

Konfirmasjonane 1975

blir 4. mai for Orkdal og Orkland, og 11. mai for Orkanger og Geitestrond.

Stort røykeproblem

synest vi det er blant konfirmantane fra Orkdal og Orkland (Orkanger er ikke undersøkt).

Vi synest ikke konfirmantundervisning og vanerøyking passar saman. Det er verkeleg synd i dei som blir avhengig av tobakken i så ung alder. Røyking skaper uengserte unge. Vi lurer på om foreldra kan gjere noe med dette?

Møteserien

i Orkanger kyrkje er avslutta. Det var bra frammøte. Mange musikkrefter frå nabobygdene var og med. Vi trur møta blei til velsigning.

Offerveka

til Misjonssamb. i øverbygda hadde den kjente predikanten og bonden Ragnvald Holt som forkynnare. Han hadde sterk åndsmakt ved seg. I misjonsoffer kom det inn kr. 7.500 frå ei ikke heilt talrik forsamlings.

KFUK- og Mspeidarane

sitt weekendkurs i praktisk kristendomstrening samla 25 aktive deltakrar frå heile Trøndelag.

Kursinstruktørar var lege Odd Gunnar Heitun ved Statens ungdomspsykiatriske avd. i Oslo, diakon Håkon Høyem ved Nidarosdomen, våre eigne skolemenn Egil Slørdal og Reidar Halgunset og res. kap. Inge Eidhamar. Eit åpent miljø med rike samtalar.

Svorkmospeidarane

har med takk tatt imot invitasjon frå Nordmøre og Romsdal KFUK og M. som gjestetropp ved Linjeleiren i Surnadal i månadsskiftet juni/juli 75. Det er ein fellesleir med alle speidar forbunda.

Det er no over 50 aktive speidara på Svorkmo. Ei weekendhelg vart avvikla på Støylen skole i okt.

Takk til Ola Rise

for vikarteneste under prost Kaare Rogstad sjukepermisjon. Ola Rise er pensjonert prest, stammar frå Rennebu, bor i Skaun. I mest heile si preseteneste har han tenestgjort i Kvernes.

Ungdomsnemnda i Orkdal sokn

har regelmessige ungdomstreff i Megården bedehus. Det er eit tilbod som mange nyttar seg av, og ser ut til å trivast med. Formann for nemnda er førstelærar Andersen.

Diakoniutvalet i Orkdal

arrangerte fest for eldre på Grøtte samfunnshus. Fullsett sal, og god stemning. Anders P. Kvåle kårserte frå Amerika, inspirert som vanleg.

Forkvinne er sjukepleiar Jonetta Mastad.

Orkanger Pensjonistforening

er i full drift med sitt aktive styre. Kjellarstua i Askeladden er fullsett rett som det er. Det er til og med gjort forsøk med eit pensjonistkor. Det får vi vone lykkast!

Orkdal kr. skolelag

har mange aktivitetar i gang. Det er ca. 60 innskrivne medlemmer, og er utvilsamt det laget på gymnasiet det er mest liv i. Lagskoret har øving kvar veke, og har vore med på mange arrangement ute i bygda også.

Styrevalet for vårsemesteret 75 ga dette resultat.

Atle Ølstørn (2Nf) Lensvik, form., Arvid Elveseter (2Nf), Imsterfjord, korform. Bente Kråkenes (2Eb), Fannrem.

PRESTEKONTORET

Den Gode Hyrdes kapell
Orkanger.

Kontortid: Tirsdag 17 - 19.
Torsdag 17 - 19.
Lørdag 10 - 12.

rem, Åse Johanne Landrø (2Ra), Lensvik, Anne Marie Haugset (2Rb), Fannrem, Ingebrigt Ræn (2Ea), Rindal. God geografisk og fagleg spredning.

Vi ønsker lykke til med viktig og verdfullt arbeid.

Overskotet

ved Fellesaksjonen i Orkdalskyrkja blei kr. 1.700. Det er alt gitt til orgelfondet. Så Steinar Jakobsen fekk uventa løn for å sitte på orgelkrakken i 14 dagar til ende.

Det kan vere farleg å «haike»,

men presten tek med Torshuselever tatt og ofte opp og ned dalen. Da er dei kanskje bortimot trygge. Men vi spør dei rett på sak: Korleis trivst de på Torshus? Er Forfang noe til kar? Er elevmiljøet bra? osb. Berre positiv vellåt. Det er visst bra på Torshus.

Sokneprest Olav Olsen

skapte stor glede på haustmøtet til Øvre Orkdal Historielag da han kårserte om andleta vi kler oss i for å dekke oss og vere noe anna enn vi er. Det er ikke enkel sak å vere seg sjøl.

Vi har vore

på konfirmantfest både på Kyrksæterøra og i Lensvik med fullsette hus, kommunal middag og festleg program. Det er tydeleg at lekfolk — menigheten mann og kvinne, meir og meir tek initiativ og kjem med idear i konfirmantarbeidet. Det er heldigvis ikke lengre berre prestens konfirmanter.

Konfirmantfestane.

Jubileumsfestane for 50- og 25-års konfirmantane er blitt avvikla, delvis med svært god tilslutning. Det var stor glede over gjensyn.

Noen kom langveis frå, og noen skreiv og ba om at spesielle salmar blei sungne ved gudstenesta sidan dei hugsa den så godt frå konfirmasjonsdagen. Det var ein inspirasjon å få vere med.

«For lite kulturtildob

i Orkdal», sa noen som nyss er flytta hit. Ja, det kan nok vere så. Men ruslar ein litt rundt i grasa rota så ser og opplever ein mangt. På bedehus og grendehus rundt omkring har vi hatt fine opplevelingar.

Søndagsskolen i Den Gode Hyrdes kapell som kvar søndag samlar omkring 50 barn er og kultur for noen,

GAVER til bladet**ORKANGER :**

H. Y. kr. 10. Rolf Nyberg 20. Ingeborg Knutsen 15. Gerda Reitan 10. Berit Solligård 10. Magna og Ditlef Ofstad 10. Eli og Arnold Ofstad 10. Ingeborg og Kr. Haugen 10. Hjørdis Fiskum 10. E. og S. K. 10. Tora og John Solberg 10. Ingebjørg og Gunnar Ustad 20. Kristine og O. Våtland 10. Anne og Einar Mælen 10. Liv og Tor Pettersen 10. Sognli og Strand 20. Agnes Syversen 10. Inger og Olaf Lønum 20. Asta Mathisen 10. Ole Kattem 10. Ester Sivertsen 10. Inger og Helge Metliås 10. Karen Dragset 10. S. og J. Trelease 10. Karen og John Rikstad 10. Ragnar Karlsen 10.

GEITASTRAND :

Inga og M. Bjørnbet kr. 10. Magnhild Tungen 10. Kristen Hukkelås 10. Karen S. Meland 10. Einar Langvik 15.

ORKDAL :

Kristine Gangås kr. 10. Johanna og B. Gangås 10. Marta Ustmo 10. Marit Lium 10. Martinus Aasbø 10. Solveig og John P. Wolden 30. Anna og H. Noremsaune 20. A. K. 10. Karen og Bernt Aunemo 10. Arne Fagerli 10. Torger Sandvik 15. Anna Sognli 20. Mariee og O. Gisvoldløkk 10. Liv og Ola Solem 20. Ole Evjenvold 10. Oskar Skjerpe 10. Lorene og O. Lillebakken 10. Kirsti og Odd Fossum 20. Marta Lie 50. May Flåskog 20. Borghild Larsen 20. Tormod Ustad 10. Arne Harand 10. Serine Reitan 10. Jenny Sletvold 10. Anne Kari og Jo Sætre 20.

ORKLAND :

Ingeborg Blokkum kr. 10. Karen Skjølberg 15. G. og W. Lund 20. Sofie og R. Simonshaug 20. H. P. Kvåle 30. Borghild og John Ljøkje 20. Jorhild og Ola Løkje 20. Jenny Rise 10. Ingvalda og Bj. Wahl 20. Anna Lium 10. Anne E. Svorkmo.

UTENBYGDS :

Magne Svorkmo, Drammen kr. 20. Karla og Leif Husby, Glomfjord 20. Bergliot Samset, Oslo 10. Åse Meisingdal, Surnadal 10. A. Skrondal, Theim 20. Ivar Svee, Kløfta 10. Ingvar Kjøsen, Oslo 10. Marie Rø, Nidarvold 10. Solveig og Kolbjørn By, Porsgrunn 20. Arne G. Eikli, Aurskog 30. Einar Reitan, 7370 Solbakken 10. Anne og Johan Sødal, Eggkleiva 10. Elsa Espeland, Slemdal 10. Johanna Ulvær, T.h. 10. Edith Lyngen, Jerpstад 10.

Hjertelig takk!

Svorkmo Prenteverk A/S

Vend Dykk til oss når det gjeld trykking av blad, tidskrifter, forretningstrykk m.m.
Telf. og post: 7330 Svorkmo.

Ansvar — Varde

Avholdsfolk bruker sine egne forsikringsselskaper for hus, heim, næringsvirksomhet, bil, motorsykkel og traktor. Snakk med våre representanter: Brage Fagerli, Svorkmo t. 2113. Sigmund Haugset t. 82362 eller distr.repr. Ivar K. Gangås t. 82175

Konstads Bokhandel

Orkanger.

Bøker - Papir
Skolemateriell

Velkommen til vår forretning.
Vi står alltid til tjeneste.
Gjør innkjøpene hos oss.

Svorkmo Handelssamlag

Nyheter til jul!
Pene dåpskjoler til utlån.

Harald Hukkelås
Orkanger.

Simon og Anna Fanuelsdotter - -

Framh. frå s. 2.

lite som hender i den gamles kvardag at det blir langsamt. Men dei treng aldri vera einsame. Jesus Kristus vil vera hjå dei. Og rett som det er gjennom dagen faldar dei hender og bed for ætta, for born som veks opp og for ungfolka, for sjuke og einsame som kjem i deira tankar. Ja, dei ber for land og folk. Så kan dei gjeva gode råd til alle som treng det. Somtid kan dei og gjeva ei handsrekning med barnevakt og noko småarbeid. Så mange bestemdre og -fedre, ja gamle i det heile er gode å ty til på så mange vis.

Du som kjenner at du er gammal — skal vite at vi er så inderleg glade i dag. Vi har så stor bruk for deg. Du sit ikkje i vegen. Du er ikkje til byrde om du no ikkje greier stort. Du skal vite at alle våre gamle er eit stort aktivum som landet vårt treng meir enn noko. For du har forbøna si rike gåve. Du hegnar om oss alle og hentar velsigning ned over oss. Kor fatige vi vart om dykk brått kom burt alle på ein gong.

Vi har så inderleg god bruk for deg, omtanken din - for kjærleiken din - for bønene dine. Må Gud signe dykk gamle.

Kaare Rogstad.

Orkdalsjente - - -

Framh. frå s. 1.

dig og god misjonsutstilling i dalen, og alle dei barna og vaksne som fekk sjå den, fekk eit sterkt inntrykk av at her må alle vere med.

Vi minner samstundes om juledagssofra til Det norske misjonsskap. La det merkast at orkdalingane er misjonsfolk som aldri før.

GUDSTENESTER

2. s. i advent 8. 12.

Orkdal kl. 11. res. kap. nattv.
Geitastrand kl. 11. s.pr. Barnegudst.
Orkland kl. 19. Lysmesse.

3. s. i advent 15. 12.

Hoston kl. 11. res. kap.
Orkanger kl. 18. Orkanger bl.kor.
Orkdal kl. 20. Lysemmse. s.pr.
Torshuskoret.

4. s. i advent 22. 12.

Grendstugu Bye kl. 11. Familiegudssteneste s.pr.
Monset grendehus kl. 11. Familiegudst. v. res. kap.
Orkanger kl. 20. Lysmesse.

Juleaften 24. 12.

Orkanger aldersheim kl. 11. Per Solem
Orkdal aldersheim kl. 11. res. kap.
Orkdal sjukehus kl. 15. s.pr.
Orkanger kl. 14. res. kap.
Orkland kl. 15,30. res. kap. offer til menighetsarb.
Orkdal kl. 16,15. s.pr.

1. Juledag 25. 12.

Orkdal kl. 11. Høgtidsgudst. s.pr.
Orkland kl. 11. Høgtidsgudst. res. kap.
Geitastrand kl. 15. Høgtidsgudst. s.pr.
Buss fra Husdalen.

2. Juledag 26. 12.

Orkanger kl. 11. Høgtidsgudst.
v. res. kap.

Søndag e. jul 29. 12.

Stokkhaugen kl. 11. s.pr.
Gjølme bedehus kl. 11. res. kap.
Ved alle julegudstenester offer til Det norske misjonsselskap.
Orkdal kl. 15. Dåpsgudsteneste v. s.pr.

Nyttårsaften.

Den Gode Hyrdes kpl. kl. 18. Orkanger musikkorps. res. kap.

Nyttårsdag 1. 1. 1975.

Orkdal kl. 11. s.pr. nattv.
Offer til Den norske sjømannsmisjon.
Orkland kl. 11. res. kap. nattv.

Kristi åpenb.dag 5. 1.

Geitastrand kl. 11. res. kap.
nattv. buss frå Gjølme.
Orkanger kl. 11. s.pr. nattv.

ORKDAL ELVERK

*God jul
ønskes alle våre abonnenter.*

Vi ønsker alle kundane våre og alle vi samarbeider med

Ei gledeleg jul!

BØNDENES SALGSLAG

avd. Fannrem

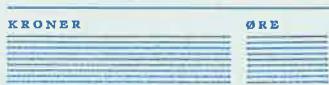
Sendt av:

POSTGIRO - INNBETALINGSKORT

Sentt av:

ADR.

ADR.

TIL FRIMERKE

Porto 40 øre

KVITTERING

DATOSTEMPEL

er innbetalt til

Orkdal Menighetsblad

TIL

ORKDAL MENIGHETSBLAD

ADR.

POSTGIROKONTO

32 68 72

Bl. 560

DATOSTEMPEL

POSTGIROKONTO

7320 Fannrem

POSTGIROKONTO

32 68 72

INNBETALINGSNUMMER

DATOSTEMPEL

7320 FANNREM

32 68 72

POSTGIROKONTO

Ved reklamasjon
må De vise
kvittering

INNBETALINGSNUMMER

ØRE
PORTO

SIGNATUR